

متن پرسش

سلام استاد: فرمودید: «خداوند ابتدا با رحمت واسعه خود به میدان می‌آید و رحمت او همه را در بر می‌گیرد ولی در مورد انسان و با توجه به اختیاری که دارد اگر نسبت به آن رحمت، گشوده نباشد و آن را که انبیاء با شریعت الهی به میان می‌آورند؛ انکار کند عملاً از رحمت الهی محروم می‌گردد.» رحمت الهی رو دو نوع رحمت فهمیدم، یکی رحمانیت یکی رحیمیت. رحمانیت برای مومن و کافر در آخرت هست. کافر رحمانیت الهی را در اسم غضب و جهنم می‌یابد و مومن رحمانیت الهی را در قالب اسم رحیم و بهشت. اگر اسم رحمان همه اسماء را در برگرفته باشد نمی‌شود جایی باشد که رحمانیت خدا نباشد حتی جهنم. وسعت کل شیء همان رحمانیت است. این برداشت به نظرتون درست نیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نکته خوبی است. ولی شروع اولیه نسبت خداوند با مخلوقات به اسم رحمان پیش می‌آید مگر آن که مخلوق، کاری کند که حضرت رحمان، رحمتش را دریغ نماید و جهنم، شرایط قبض اسم رحمان حضرت حق است. موفق باشید